

## **Beszámoló**

### A csoda éve

Az elmúlt évem különlegesen alakult, s bár a tavaly májusától számítva nem bővelkedett az életem mindent elsöprő szakmai megvalósításokban, mégis csodálatos tapasztalatokra tettem szert: anya lettem. Ebből a tényből kifolyólag az előre eltervezett egyéni produkció kivitelezésére nem tudtam sort keríteni, de a szülői feladatkör betöltése mellett igyekeztem hasznossá tenni magam szakmai téren is – bár mint kiderült, egy pár hónapos gyerek mellett dolgozni igazi kihívás. És nem csak logisztikai akadályokat kellett megoldanom az egyeztetések során – elsősorban azt kellett megtanulnom, hogyan osszam meg a figyelmemet, energiáimat a gyermekem és a munkám között. Mindezt azért írom le, mert az elmúlt évem legnagyobb alkotása a gyermekem maga, és az a fejlődés, amin átmentem általa. S ha most ez nem is kapcsolódik közvetlenül a szakmai megvalósításaimhoz, hosszú távon mindenképp gyümölcsöző a munkám tekintetében is, hiszen számos olyan érzelmet, pillanatot, csodát megtapasztaltam, a személyiségem olyan ismeretlen zugait bontogathattam, melyekre eddig nem volt lehetőségem.

Ugyanakkor, ez év januárjában részt vettem egy színházi produkcióban is, mint jelmez és látvány tervező és, mint Communitas ösztöndíjas, tehát az alkotói honoráriumomat az ösztöndíjból fedeztem. Az előadás címe: „Ma este: Lola Blau”, Bartha Boróka színésznő egyéni műsora. Az előadás Gyergyószentmiklóson, független produkcióként született, Béres László rendezésében. Mivel a projekt nem rendelkezett kőszínházi költségvetéssel, a produkciós költségeket önerőből és szponzorok segítségével fedezte a csapat. Ehhez tudtam én is hozzájárulni az alkotói ösztöndíjam révén, hiszen a jelmezek előállítását és anyagköltségét részben én biztosítottam.

Az előadás megvalósításának egyik alapkonceptiója a „hordozhatóság” volt. Fontosnak tartottuk, hogy egy olyan produkciót hozzunk létre, mely rendhagyó terekben is megállja a helyét, és könnyen utaztatható. Ez számomra azt jelentette, hogy olyan teret kellett létrehozni mely könnyen mozdítható elemekből áll, ugyanakkor koherens látványt biztosít a néző számára. Az előadás során nagyon sok az átöltözés, a jelmezek és kellékek praktikussága legalább annyira

fontos volt számunkra, mint a vizualitás. Mind a tér, mind a jelmezek utalnak a cselekmény körülményeire (II világháború, Bécs, Amerika), ugyanakkor általános érvényűek is, ezáltal biztosítva a darab jelenidejűségét. A kis-létszámú csapatnak köszönhetően a munkafolyamat bensőséges és gördülékeny volt, igazi csapatmunka. Örömmre szolgált, hogy részese lehettem.